

EL FEDERALISME L'ALTERNATIVA SENSATA

**Conferència de MIQUEL ICETA
L'HOSPITALET 8/10/2012**

EL FEDERALISME. L'ALTERNATIVA SENSATA

No em limitaré només a parlar de Federalisme, però fer informe polític a aquestes alçades, quan només falten menys de 7 setmanes per unes eleccions, és parlar fonamentalment de les eleccions que tenim al davant, el **25 de novembre**, i dir algunes coses que jo crec que no repetim prou.

Una, **aquestes eleccions constitueixen un intent d'estafa política, de frau polític, per part del President de la Generalitat.**

Normalment les eleccions serveixen per fer balanç del que un govern ha fet i per decidir què s'ha de fer en els propers quatre anys.

Jo crec que **Artur Mas** ha decidit que com el seu balanç, com veurem ara, és molt negatiu, vol convertir aquestes eleccions en una altra cosa, **vol convertir aquestes eleccions en una espècie de referèndum sobre la independència**, sobre el futur de Catalunya i en el qual, el que ha passat amb el seu govern, el que està passant amb la crisi econòmica pràcticament desaparegui del mapa.

Per què diem, o per què dic, que **Artur Mas** ha fracassat?

Porta dos anys governant. Ell va dir que tenia **tres objectius: la reactivació econòmica**, en un moment de deliri va dir que volia reduir l'atur a la meitat, però en fi, només en que ens quedéssim amb la reactivació econòmica ja n'hi hauria prou, l'altre era **fer polítiques socials**, defensar l'estat del benestar, el que hem vist en aquest període són retallades que lògicament afecten a serveis tan sensibles com la sanitat i l'educació, i **el pacte fiscal**.

Tres objectius, tres fracassos, per tant si haguéssim de jutjar pel que ha estat la seva gestió de govern doncs realment ha estat un fracàs, i llavors ell que ha decidit? Doncs *vaig a les eleccions de parlar d'una altra cosa* i això és el que ha passat. I per tant jo crec que **estem davant d'un intent de perpetrar una veritable estafa política**. I després, a més, fent-ho d'una manera bastant pintoresca.

Si recordeu, les eleccions figura que es convoquen, perquè **Artur Mas** va a Madrid en una reunió amb el president del govern, amb **Mariano Rajoy**, li diu que no, i surt, i diu, "escolti'm, hem d'anar a eleccions". És evident que **la proposta amb la que va anar Artur Mas a Madrid era perquè li diguessin que no**.

Nosaltres ja ho vam advertir. No sé si ho recordareu, abans de l'estiu hi va haver un ple del Parlament en el que es va fixar la posició del partits sobre el pacte fiscal, i el nostre partit va donar suport, en part, al pacte fiscal però en algunes coses vam dir que no perquè creïem que eren impossibles d'aconseguir, perquè no responien amb un model federal.

Són precisament les coses que nosaltres vèiem que eren impossibles les que han permès al senyor Rajoy dir que no i al senyor Mas convocar eleccions.

No sé si ho recordareu, però el president Mas va dir que ell volia la clau de la caixa i que **anava a Madrid a veure si li donaven la clau de la caixa;** i jo crec que amb això realment també ens va enganyar.

Ell va anar a Madrid a que li donessin la clau per convocar les eleccions.

Imagineu-vos una empresa catalana que envia a Madrid un venedor per aconseguir una comanda i torna amb les mans buides, no l'aplaudirien, però aquí com que estem en un món al revés, **Artur Mas** va a Madrid a demanar quartos, torna amb zero euros, i a sobre vol que l'aplaudim.

Mariano Rajoy, de tots els dies de la seva vida, només un dia ha decidit no fer com sempre, i és quan va rebre el senyor **Mas**. En comptes de dir-li el que normalment li hagués dit: *bueno, ya lo veremos, ...hay que hablarlo..*, no! es veu que li va dir "no, no i no" per donar-li, precisament, a **Artur Mas**, aquest pretext per convocar les eleccions. I és ben curiós perquè **Partit Popular i Convergència i Unió**, aquests anys, han estat absolutament d'acord en tot, llevat d'això, que ara figura que és el més important.

S'han donat suport mutu al **Parlament de Catalunya** i al **Congrés dels Diputats**, s'han posat d'acord amb les retallades, amb els pressupostos, però resulta que sobre els temes relatius a l'autogovern i el finançament, amb això que figura que és el més important de tot, és en l'únic en que no s'han posat d'acord.

Avui estem parlant de federalisme perquè molta gent és conscient que hi ha un problema bastant gruixut de convivència, d'encaix, de relació, com li vulgueu dir, entre **Catalunya** i la resta **d'Espanya** i els partits van proposant les seves solucions.

Per què hi ha aquest malestar? No cal anar gaire lluny, vam veure **l'11 de setembre** una manifestació molt important pels carrers de **Barcelona** que

deia "**Catalunya, nou estat d'Europa**", una manifestació convocada per persones independentistes i que nosaltres precisament per això vam decidir que no li donàvem suport.

És veritat que part de la gent que hi va anar probablement també volia expressar el seu malestar, la seva disconformitat per altres motius: per una crisi econòmica molt profunda, per l'increment de les desigualtats, per la manca de possibilitats i oportunitats per la gent més jove, però en definitiva, es tractava d'una manifestació netament independentista.

Va ser, probablement, la manifestació més important dels darrers 10 anys. Per què s'ha produït aquest malestar sobre les relacions entre **Catalunya i Espanya**? Hi ha malestar perquè vam intentar fer un Estatut d'Autonomia que després d'una sentència del **Tribunal Constitucional** va alterar, després que l'havia votat la gent. Amb el nou estatut intentàvem prorrogar el pacte que va significar la constitució i **l'Estatut de l'any 79**, i per a molta gent això va acabar malament. Recordeu que llavors presidia la Generalitat el **President Montilla** i es va fer també una important manifestació a **Barcelona** en disconformitat amb aquella sentència.

Però és que des de llavors les coses han anat empitjorant en alguns terrenys: l'incompliment per part de l'Estat de l'acord de finançament i la pròpia crisi econòmica ha donat peu a que alguns diguin que *si l'Estat complís, Catalunya estaria millor; si ens quedéssim tots els nostres impostos Catalunya estaria millor*.

Ara tornem a parlar de **Federalisme** perquè em dóna la sensació que quan en parlàvem fa anys no se'ns feia gaire cas i en canvi ara quan tothom veu que les coses estan molt malament i hi ha un problema molt gruixut es torna a "*posar de moda*" la qüestió federal. Potser recordeu discursos del **President Maragall**, del **President Montilla**. El **President Montilla** en va fer un que parlava de la *desafección* entre **Catalunya i Espanya** i alertava sobre la possibilitat que si les coses no es portaven per un bon camí, doncs arribéssim a un punt com al que hem arribat.

Quines són les solucions?

Segons **Artur Mas** la solució és molt clara; no hi ha un encaix possible entre **Catalunya i Espanya** i hem d'anar cap a la independència de **Catalunya**, això ho diu depèn del dia, això es veritat, perquè hi ha dies que parla molt clar d'independència, n'hi ha altres que parla d'un estat propi, d'estructures d'estat, després diu que potser no caldria trencar del tot amb **Espanya**, *no nos podemos dar la espalda*, ha arribat a dir, però en definitiva la idea de que no és possible trobar un nou acord que ens permeti seguir treballant junts amb els pobles d'**Espanya**. Nosaltres no som

partidaris d'aquesta idea, **nosaltres no volem trencar**, nosaltres volem refer un pacte que permeti seguir treballant plegats. Per molts motius. Hi ha un motiu que jo crec que és bastant obvi per la gent d'esquerres que són els valors, **la gent d'esquerres som solidaris, som internacionalistes, volem la fraternitat entre els pobles, i no la divisió entre els pobles** i per tant, ja només per això, la idea d'independència ens és bastant aliena, jo sempre ho dic, jo respecto molt que hi hagi gent que vulgui la independència i ells diuen que per a ells és un somni, doncs jo dic que per a mi és el contrari, ho respecto molt, però per mi seria un malson perquè la independència seria tant com reconèixer que no em puc entendre amb els meus veïns i per tant això no seria mai una bona notícia, sinó en tot cas seria el resultat d'un desencontre i per mi seria un motiu de tristesa.

Jo faig servir normalment algunes metàfores, sabent que les metàfores, els símls, poden ser perillosos, però de vegades serveixen. Els socialistes des de fa molt, des dels 50 anys, volem crear els **Estats Units d'Europa**. No és d'ara. Ara se'n parla però tota la vida hem defensat l'ideal i ho volem fer, precisament, amb la resta de pobles d'**Europa**.

Doncs hi ha un poble d'**Europa** que jo li tinc particular apreciació, que és **Estònia**. La veritat és que no en sabem gaire d'**Estònia**, però és un país membre de la **Unió Europea**. Per què dic això? És molt senzill, si nosaltres volem fer els **Estats Units d'Europa**, amb aquests amics d'**Estònia**, ara direm que no ens entenem amb els d'**Albacete**? I aquesta és la qüestió de fons del que vol dir el **Federalisme**; el **Federalisme** vol dir la capacitat de posar-te d'acord per fer coses junts, pobles diferents, i per tant, val tant per fer els **Estats Units d'Europa**, com per fer una **Espanya Federal**.

Jo he explicat en moltes ocasions que, per raons d'història personal, jo vaig aprendre abans què era el federalisme que el socialisme. La meua família tenia una dèria que és que jo havia d'aprendre idiomes, i per aprendre un dels idiomes que parlo, que és l'anglès, vaig anar alguns estius a **Londres**. Vaig fer-ho durant 4 anys. Anava a **Londres** a casa d'una família i em van recomanar que anés sovint a en un racó d'un dels grans parcs de **Londres**, que es diu **Hyde Park**. Allà hi ha l'**Speaker's Corner** que és un lloc molt divertit on t'has d'enfilat a una cadira o una capsa de fusta i allà figura pots dir el que vulguis amb total llibertat d'expressió, menys criticar la **Reina**, però en general pots dir el que vulguis. I efectivament, hi vaig anar moltes vegades, a escoltar parlar la gent en anglès.

Una de les vegades que hi vaig anar hi havia un senyor gran, amb una barba blanca, molt ben cuidada, molt net i polit, amb els ulls blaus i tenia

darrera seu un mapamundi pla, i un rètol que posava "For a world federal government" (per un govern federal mundial).

No entenia la paraula *federal*, així que me la vaig apuntar per consultar-la.

Però vaig entendre perfectament el que deia aquell senyor, perquè era una cosa molt senzilla: **tots els homes, totes les dones del món són iguals en drets i deures, tenen igual dignitat, convé que visquin sota la mateixa llei** i a poder ser que siguin governats per un mateix govern. Era fàcil d'entendre la idea però la paraula *federal* no la coneixia.

A **Barcelona**, ho vaig consultar a l'enciclopèdia i vaig veure que hi havia països federals, i em va agradar molt. Sempre m'ha quedat aquesta imatge d'aquell senyor de barba blanca que predicava l'amistat entre tots els pobles del món, la igual dignitat igual drets entre totes les persones que faria que acabéssim vivint totes sota una mateixa llei i governades per un **govern del món. I aquest és el nostre ideal. I clar, és tot el contrari del de la independència.** No és que sigui un matís, és tot el contrari a l' independentisme. Jo em vull afegir als altres per fer coses importants. Dit d'una altra manera, perquè s'entengui encara més: el federalisme al final és com la vida, la vida és una successió de pactes, pactes als quals arribes amb la teva família, amb els teus veïns, a la teva empresa. Ho pactes absolutament tot a la vida, hi ha molt poques coses que faci un tot sol i per tant el federalisme es això: la vida.

Com conciliar interessos que no sempre coincideixen? Amb unes regles que permeten resoldre els contenciosos quan n'hi ha.

Hi ha molts exemples, un exemple podria ser l'escala de veïns.

Hi ha moltes escales de veïns. A les escales de veïns hi viuen molts veïns. Que fan els veïns? Cadascú a casa seva és el rei o la reina, normalment, però l'escala és de tots i per tant hi ha unes regles. En una escala de veïns hi ha problemes, i com s'arreglen? Amb sistemes de tipus federal; amb una comunitat de veïns que tria els seus organismes i amb un sistema per prendre decisions.

Això també és federalisme; és negociar. És posar-se d'acord per poder conviure.

Quines són les coses que nosaltres creiem que caldria arreglar i per què estem demanant una reforma de la **Constitució**?

En primer lloc, l'hem demanat des de fa molt, per molts motius, però n'hi ha un que hem de repetir sempre i és que nosaltres estem contents de l'experiència de **l'Estat de les autonomies, creiem que ha proporcionat a Espanya l'època de la història més pròspera, i on s'han reduït més les diferències entre unes i altres regions**, i per tant, això ha estat molt positiu.

Ho dic perquè veig que està creixent, en alguns entorns, una certa crítica a l'Estat de les autonomies; alguns que voldrien que no n'hi hagués o, fins i tot, tornar enrere, i crec que nosaltres hem de defensar amb dades a la mà i amb l'experiència que tenim que això ha anat força bé.

Això sí, després de 34 anys de la **Constitució**, hem vist que algunes coses que no van prou bé.

Una cosa que hem dit tota la vida; nosaltres tenim un **Senat**, que amb respecte pels companys senadors i senadores, ningú sap massa bé per a què serveix.

És una cambra que torna a mirar-se les lleis, normalment és una cambra més conservadora, que les modifica, però que finalment, si el **Congrés** no accepta les modificacions que ha fet el **Senat**, el que diu el **Congrés va a missa**, per tant és una cambra que no és imprescindible.

A **Espanya**, no hi ha una cosa que altres països federals sí que tenen. És un lloc on les comunitats autònomes treballin conjuntament, negociïn entre elles i negociïn entre elles i amb el govern d'**Espanya** pels temes que són competència de les comunitats autònomes. Això no ho tenim, per tant nosaltres sempre hem dit **fem una reforma constitucional per permetre que tinguem un Senat, com el consell federal alemany, el Bundesrat**.

A mi personalment m'agraden les banderes, particularment la vermella. No sé si teniu en ment la bandera d'**Espanya** que és una bandera relativament senzilla, de dos colors, però té un escut al mig; a l'escut d'**Espanya** sempre hi ha hagut un quarter que hi ha un castell, l'antic **Regne de Castella**, un altre que hi ha un lleó, l'antic **Regne de Lleó**, un altre en que hi ha les quatre barres que és la **Corona d'Aragó**, un altre que hi ha unes cadenes que és el **Regne de Navarra** i a sota de tot una petita mangrana que representa el **Regne de Granada** que és el que hi va haver al llarg de la presència musulmana. Doncs això és **Espanya**. A l'escut hi ha cinc peces, i cap peça perd la seva personalitat, però estan juntes i el que fan juntes és una cosa que les supera a cadascuna d'elles però ho fan sense que cap d'elles perdi la seva personalitat.

Per tant, **no hi ha res més federal que l'escut d'Espanya**. L'escut demostra que hi som tots, que estem agermanats, i que estem junts sense perdre la personalitat de cadascú. Per tant, l'escut d'**Espanya** ja ens indica que les millors solucions són federals.

Però el problema no és només que no hi hagi un Senat on puguin treballar les comunitats autònomes juntes, tenim també un problema amb el finançament de les autonomies. Hi ha molta cosa de la que circula que no és del tot certa.

Amb l'expressió **d'Espanya ens roba** s'està dient alguna cosa que és nostra se l'emporta algú per la força, i això no és veritat perquè tenim un sistema de finançament de les comunitats autònomes i és veritat que aquest sistema ha anat millorant en el temps però encara no ha resolt una qüestió que ens sembla que és fonamental; la primera és que sigui transparent, que es pugui entendre, que tothom vegi cap on van els seus diners i per què, això amb un sistema que sigui clar, un sistema federal, ho tindriem més fàcil. Però després hi ha una altra qüestió a aclarir, que encara és més important, i és que hi ha comunitats que fan una aportació més gran i unes, una aportació més petita .

Això no té importància, en principi, perquè **per a la gent d'esquerres la gent que més té més aporta, i la que menys té més rep**. És de sentit comú. El que sí que no pot passar, i ha passat al nostre país, és que a vegades, **algunes de les comunitats que acaben rebent, surten tan beneficiades que passen pel davant d'algunes de les que aporten, i això no pot ser, perquè llavors això acaba sent injust**.

A nosaltres ens passa molt, a **Catalunya**, que tenim molta gent que ha vingut d'altres llocs d'**Espanya**, i a l'estiu han anat a veure a la seva família i de vegades tornen i ens diuen *allà tenen serveis que nosaltres no podem tenir*. I no ho entenen. I no ho entenen perquè aquest tema no està ben resolt. No pot ser que en alguns llocs puguin tenir llibres de text gratuïts i altres no puguem, tot i que aportem més al sistema.

Per tant, hi ha alguns temes d'aquests que efectivament han de trobar solució. I per tant, **nosaltres estem dient "necessitem un pacte fiscal", que no és el concert econòmic que té el País Basc, perquè nosaltres considerem que l'aportació a la solidaritat ha de ser clara i obligada, i al País Basc és obligada però no clara**. Perquè allà cada cinc anys negocien una quantitat i allà figura que hi és tot, i nosaltres preferiríem que hi hagués una fórmula clara amb quins criteris aporten les comunitats autònomes i per tant que es pogués **establir un barem que fos conegut, transparent i just per tothom**.

La tercera qüestió que no està ben resolta; hi ha un tema a **Espanya** diferent a d'altres països federals, que es dona a **Espanya** però que no es dona a tots els estats federals; i és que **tenim quatre llengües** i totes mereixen igual tracte. I això és el que no tothom respecta com ho hauria de respectar, i que nosaltres hem de garantir que es respecti.

Parèntesi: països federals hi ha moltíssims, i tots són diferents. Federal és **Suïssa**, que tot i que es diu Confederació Helvètica, és un estat Federal. Federal és **Àustria, Austràlia, Canadà, Estats Units, Mèxic, Brasil, Alemanya**, i tots s'assemblen com un ou a una castanya. Sí que és veritat que hi ha una cosa que és bastant comú, que és que **els estats més grans tendeixen a ser federals**. Per què? **És la millor manera de repartir el poder, de mantenir un projecte molt gran, però respectant les unitats que el componen.**

No tothom entén que hi ha llengües diferents, i que això és perfecte, que és un patrimoni cultural que no només és dels catalans, sinó que també ho és del conjunt dels espanyols.

Jo crec que amb això encara no hem tocat vores. I això es podria arreglar amb una cosa que no hi és prou, que és aquesta cultura federal, aquesta cultura de la convivència de gent diferent que està feliç de viure amb gent diferent. Però també arreglant algunes coses concretes.

Sempre poso el mateix exemple; **Espanya** forma part de la **UNESCO**, i per tant, el **Govern Espanyol**, ens representa a tots, per tant el **Govern Espanyol** s'ha de preocupar que el català, com a llengua, estigui ben representat a la **UNESCO** perquè aquí, no és un problema de representació de l'Estat, sinó de les seves llengües, de les seves cultures.

Doncs això encara no ho tenim ben arreglat. Perquè encara no hi ha aquest concepte federal d'estima a la diversitat. Perquè el català no és un tema només dels que el parlem o dels que l'estimem, hauria de ser un tema de tots els espanyols.

Joan Maragall va parlar de **federalisme com a unió i llibertat**; unió per fer coses junts, però també la llibertat de cadascú de ser com és. Una altra definició de federalisme: autogovern, que és el que tenim, però també **co-govern, és a dir, participar en el govern del conjunt**. Això és el federalisme.

Jo no sé si amb això us he aclarit el que som, jo el que sí sé, és que **aquesta campanya es juga en dos terrenys**, un és aquest: **el futur de Catalunya és trobar un nou pacte, que per nosaltres ha de ser**

federal, amb la resta de pobles d'Espanya. No a trencar, no a les aventures, no a dividir, sí a buscar un nou acord com vam ser capaços de trobar-lo a l'any 78 amb la **Constitució**.

Però cal que també parlem d'altres coses perquè si només parlem d'això, li estem fent un favor al sr. **Mas**, perquè ell no vol que es parli del seu desastre de gestió. I **nosaltres hem de parlar també, del seu desastre de gestió**.

Hem de parlar també de la crisi econòmica, de les retallades, del que nosaltres proposem i faríem.

Li hem de dir que és un escàndol, que una família que envia un nen amb una carmanyola a l'escola, acabin pagant més, que els impostos que paga una persona que rep una herència de 3 milions d'euros. I això està passant en el nostre país. Qui rep una herència de 3 milions d'euros paga 0 €. I en canvi, enviar un nen o una nena amb la carmanyola a dinar a l'escola, costa 3 ó 5 euros. No pot ser.

I per tant, jo no sé si **Catalunya** serà mai independent, però el que sí sé, és que independent o no, per a nosaltres l'important és que sigui **justa i solidària, que sigui una societat en la que ningú quedi exclòs, ningú quedi enrere**.

Per tant, parlar d'aquest model de societat, és també importantíssim en aquesta campanya. **Federalisme, sí, però també socialdemocràcia, regulació dels mercats, redistribució de la renda, estat del benestar, fiscalitat justa... d'això també hem de parlar a les eleccions**.

I acabo molt ràpidament amb el tema del Federalisme.

En aquest debat, s'hi barregen molts conceptes que a vegades fan les coses molt difícils.

Per exemple: **¿què hi ha de diferent entre un estat de les autonomies i un Estat federal.** L'Estat federal és un perfeccionament de l'Estat autonòmic. L'Estat autonòmic ha estat per dir-ho així una primera i bona etapa i ara volem fer una segona, en la qual es reconeixin millor les diferències, l'esforç econòmic de cada comunitat i es posin els mecanismes per a que les comunitats puguin col·laborar entre elles i amb el govern d'Espanya.

Convé també aclarir alguns conceptes: **dret a decidir, autodeterminació, confederació**.

Confederació: seria un cas extrem d'una federació, en la qual cada part conserva la seva sobirania. Com és molt difícil d'entendre ho posaré més fàcil: **no n'hi ha cap al món**. Per què? Perquè els altres països no s'acaben de fiar si tu ets una confederació, com qualsevol dels socis pot marxar en qualsevol moment i dir que no se sent vinculat pels acords que s'hagin pres amb els altres, i això no genera cap confiança internacional.

Dret a decidir: estàs a favor del dret a decidir? Vull decidir la roba que em poso, el que menjo, a quin partit voto, etc. Tots volem decidir quantes més coses millor. Però alguns sembla com si no volguessin parlar clar i sovint l'expressió "dret a decidir" serveix per amagar el que realment es vol, quan el que es vol **és fer un referèndum per la independència**. I aquest concepte sí que s'entén. S'ha de parlar clar i no utilitzar expressions ambigües.

Autodeterminació: és un **dret dels pobles que eren colònies**, i que després de la segona **Guerra Mundial**, a **Nacions Unides** es va aprovar una declaració promoguda pels americans i es va dir " **els pobles que han estat colònies tenen dret a decidir lliurement el seu destí**".

Què eren colònies? La **Índia** (respecte a la **Gran Bretanya**), El **Sàhara** (respecte a **Espanya**), **Filipines** (respecta a Espanya en una època), **Cuba** (espanyola)... i clar, dir que **Catalunya** és una colònia espanyola és un disbarat encara que hi ha gent que ho digui.

Nosaltres creiem que **el cas espanyol no és de descolonització**. Si el que es vol és parlar d'un referèndum sobre la independència, això és una altra cosa. I d'aquesta és la que cal que parlem.

Nosaltres hem de dir:

Primer, **en democràcia totes les decisions s'han de produir segons les normes i segons la llei**. I si hi ha un volum suficient de gent que planteja aquesta qüestió, el nostre sistema ha de promoure que hi hagi un referèndum sobre aquest tema. Però amb **dues condicions bàsiques**: s'ha de fer d'acord (no és una decisió unilateral) i segons la llei.

Sembla de sentit comú, i a més en altres països avançats s'ha fet d'aquesta manera.

Quins són aquests països? El cas més clar, **Quebec** amb respecte al **Canadà**. S'han fet ja 2 referèndums i a tots dos ha sortit que no. El primer es va fer "a la brava". El segon es va fer d'una altra forma, amb unes regles

clares: qui té dret a vot, que la pregunta sigui clara, que el quòrum de la participació en el referèndum sigui el mínim que s'estableixi, que el resultat sigui el mínim que s'estableixi, i que a més sigui vinculant.

És a dir, per entendre'ns, que **si el resultat és que no, no es planteja de nou fins al cap de 10-15 anys, i si surt que sí, es comença a negociar la independència**. Per tant, no és un joc. El que la gent vota té conseqüències. A Canadà van fer la "Llei de la Claredat" on es diu com es fan aquests referèndums.

Nosaltres volem aquest referèndum? Nosaltres el que volem és reformar la Constitució Espanyola, volem un Estat Federal, volem renovar el pacte i que hi hagi un referèndum sobre això.

Però som conscients que hi ha un volum important de gent que planteja la qüestió del referèndum sobre la independència.

I, per tant, hem de trobar en el marc de la **Constitució**, com organitzar aquest referèndum si algun dia el **Parlament de Catalunya**, per una majoria important així ho demana.

Por a la democràcia? Cap. Por a que es saltin les lleis, tota. Quan un **President de la Generalitat** diu "**jo convocaré una consulta, amb permís o sense, amb la Llei o sense ella**", malament. Les lleis estan per complir-les, tothom. Especialment aquells que estan obligats a fer-les complir a tots els demés. **¿Perquè TV3 s'escandalitza quan Sánchez Gordillo ocupa un súper i s'endú les coses, i en canvi troben la mar de normal que el President de la Generalitat digui que se salta la Llei?** Què passa? Que uns es poden saltar la llei i altres no? Que un **President de la Generalitat** està per sobre de la llei?

Amb això sóc molt estricte, i dic que hem d'anar molt seriosament. **A un governant el mínim que se li ha de demanar és que respecti les lleis** que entre altres coses han permès que ocupi el càrrec de responsabilitat que ocupa.

I amb això no s'hi val a badar.

Per tant, dret a decidir, sí, si el que es vol és parlar de referèndum sobre la independència, parlem d'això i de com s'hauria d'organitzar i de fer. No ens perdem en subterfugis, no busquem saltar-nos la llei.

Els socialistes **treballarem per trobar un nou acord amb la resta de pobles d'Espanya**, perquè creiem que és el que més convé a **Catalunya**.

Però a **Catalunya**, no per fer un favor a **Rubalcaba** o a qui sigui. Si no volem que hi hagi un trencament, no és per fer-li un favor al **PSOE**, ni a qui sigui, sinó perquè considerem que per a **Catalunya** és pitjor, que pels catalans és pitjor.

I és veritat que de vegades **als independentistes els hi és molt difícil acceptar que hi hagi gent que no veu les coses com ells**. Fins i tot en el PSC hi ha gent que pot voler la independència, que creu que si el federalisme no va enlloc, què hem de fer? Jo sempre els hi dic que hem de provar-ho, i si no funciona, ja en parlarem.

Hem de respectar a la gent que cregui en l'independentisme, i dir-lis que **el nostre camí és un altre**. Que el seu camí requereix coses que encara no es donen però que s'hauran de donar en el nostre país, que és com fer legal un referèndum o una consulta d'aquestes característiques.

Tenint present, salvant totes les distàncies, que seria com un "divorci". Hi ha d'haver acord. Si no hi ha acord, haurà de ser la comunitat internacional la que acabarà forçant la negociació.

Per exemple, si **Catalunya** és independent, serà més rica que la resta d'**Espanya**. És probable, però començaríem amb **14.000M€ de deute**. Amb la dificultat de saber quina **part del deute espanyol**, que és molt més alt, ens seria imputable, **probablement el 20%**. Amb un petit problema, i és que **si nosaltres ens separem d'Espanya, deixariem de ser de la Unió Europea, i per tornar a demanar que ens deixin entrar, 27 estats han de dir que si. Només que un d'ells digui que no, et quedes fora**.

Pel camí, un perd coses. Per exemple, si tu no estàs a la Unió Europea, i funciones amb euros, el Banc Central Europeu, no avala els teus bancs ni cobreix els teus deutes. No se sap qui arreglaria això.

A **Escòcia** estan tenint aquest debat. En benefici d'ells s'ha de dir que el **Regne Unit** esta compostat per 4 Nacions: **Anglaterra, Gales, Escòcia i Irlanda del Nord**. Ningú no nega a **Escòcia** que és una nació. En canvi a **Espanya** hi ha qui nega que **Catalunya** ho sigui.

Per no tenir, al **Regne Unit no té ni constitució**. Les coses funcionen d'una altra manera, i en canvi, les formes, la democràcia i el respecte es mantenen sempre. I estan tenint ara aquest debat.

Fa uns anys, el **Partit Nacionalista Escocès** deia "Si som independents, adoptarem l'euro com a moneda". En aquests moments de crisi és

complicat defensar l'euro allà i per això ara diuen que mantindrien la lliura. Escòcia seria un país que faria servir una moneda regulada pel banc central d'un altre país. Es pot? Sí, **Andorra, Mònaco** en són exemples. Però no són ben bé el mateix que **Escòcia** o **Catalunya**.

Un altre problema que van tenir a **Escòcia** en plantejar la independència era decidir si serien una república, i la resposta majoritària va ser que no, que **seguirien tenint la Reina Isabel II**, cap d'Estat de tots els països de la **Commonwealth**.

És a dir, serien un país amb una moneda regulada pel país veí i un Cap d'Estat que seria el del país veí.

Tothom va veure que la independència no és la solució màgica a tots els problemes, sinó que també planteja unes qüestions sobre les que se n'ha de parlar, **no des de la por, però tampoc des de la negació de la realitat.**

Què passaria amb les caixes i bancs? Doncs que tindrien la majoria del seu capital fora de **Catalunya**, més oficines a fora de **Catalunya** que a dins. Això és el dia a dia, és la realitat, la vida. El federalisme és com la vida.

S'ha d'explicar tot tal com és. I el cert és que vivim en un món d'interdependències creixents i sobirania compartides. **Els països petits cada cop els hi costa més ser independents, realment no hi ha països petits independents.**

Si algun dia s'arriba a fer aquest referèndum sobre la independència, haurem de parlar números en mà, molt seriosament, amb arguments a favor i en contra i que la gent pugui votar lliurement i en consciència, sabent què s'hi juga i què ens convé més, sabent que pot haver-hi coses a favor, coses no tant a favor, riscos que val la pena córrer i potser riscos que no val tant la pena córrer.

Per això els socialistes defensem el federalisme com a millor solució. Front al centralisme i la independència proposem l'alternativa sensata del pacte.

Moltes gràcies.